

CERTIFICAT DE NIVELL C1

Nota sobre els continguts avaluables del certificat de nivell C1

A més dels continguts que hi ha a continuació, l'examinand del certificat de nivell C1 ha de poder demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

1. Objectiu general

L'examinand de nivell C1 ha de ser capaç de comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i de reconèixer-ne el sentit implícit. Ha de poder expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat, i utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Ha de poder produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos.

L'examinand ha de poder ENTENDRE:

- Una àmplia gamma de texts orals llargs, variats i complexos.
- El sentit implícit que puguin tenir aquests texts.

L'examinand ha de poder LLEGIR i ENTENDRE:

- Una àmplia gamma de texts escrits llargs, variats i complexos.
- El sentit implícit que puguin tenir aquests texts.

L'examinand ha de poder PARLAR:

- Amb fluïdesa i espontaneïtat, de manera flexible i eficaç.
- Amb finalitats socials, acadèmiques i professionals.
- Produint textos clars, ben estructurats i detallats, sobre temes complexos.

L'examinand ha de poder ESCRIURE:

- Texts clars, ben estructurats i detallats, sobre temes complexos.
- Usant de manera adequada i coherent les estructures lèxiques i sintàctiques de la llengua.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder entendre la informació global, la informació específica, els detalls i la informació implícita d'aquests texts orals complexos:

- Intervencions sobre temes abstractes i complexos.
- Intervencions en què aparegui algun argot, expressions idiomàtiques i col·loquials, acudits i refranys, així com ambigüitats i dobles sentits..
- Intervencions en reunions formals i conferències.
- Avisos públics.
- Informacions tècniques complexes (instruccions d'ús o especificacions tècniques).
- Interaccions en debats i discussions.
- Interaccions transaccionals entre interlocutors experimentats (per a l'adquisició de béns i serveis).
- Qualsevol programa emès per un mitjà audiovisual: noticiaris, documentals, entrevistes, programes de debat i d'entreteniment, pel·lícules, etc.
- Anuncis publicitaris.

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder entendre la informació global, la informació específica, els detalls i la informació implícita dels texts següents, que poden ser llargs, variats i complexos:

- Texts argumentals i periodístics: assaigs, articles d'opinió, notícies, reportatges, ressenyes de llibres i pel·lícules...
- Instruccions tècniques extenses.
- Correspondència de tot tipus: cartes comercials, cartes professionals, missatges electrònics...
- Texts que genera la vida social, professional o acadèmica: texts publicitaris, treballs acadèmics senzills, contractes laborals i de lloguer...
- Texts de caràcter literari: poemes, contes, novel·les i obres de teatre.

2.3. Expressió i interacció escrites

L'examinand ha de poder escriure texts clars i ben estructurats sobre temes complexos (generals, acadèmics, professionals i de lleure), ha de saber resumir-ne una gamma àmplia, i ha de poder demostrar que domina els recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat (alt grau de correcció gramatical i ortografia correcta), fins al punt que ha de poder usar aquestes CATEGORIES TEXTUALS:

- La descripció.
- La narració.
- Les instruccions.

- L'argumentació.
- L'explicació.

L'examinand ha de poder demostrar que domina aquestes categories textuais en la redacció d'aquests TIPUS DE DOCUMENTS:

- Carta personal.
- Missatge electrònic personal.
- Invitació.
- Carta formal.
- Carta al director.
- Reclamació, queixa i demanda.
- Article d'opinió.
- Ressenya de llibres, obres de teatre i pel·lícules.
- Currículum.
- Carta comercial.
- Manual d'instruccions.
- Oferiment de serveis professionals.
- Resum.
- Notícia.
- Entrevista.
- Biografia.
- Convocatòria i acta de reunió d'àmbit no administratiu.

2.4. Expressió oral i interacció

L'examinand ha de poder expressar-se oralment, gairebé sense esforç, amb claredat i fluïdesa, tant d'una manera espontània com planificada, amb frases estructurades i detallades, en els àmbits personal, social, acadèmic i professional. Aquesta capacitat s'ha de manifestar tant en l'expressió oral individual com en la interacció amb altres interlocutors.

a) EXPRESSIÓ INDIVIDUAL

En relació amb l'expressió individual, l'examinand ha de poder:

- Dominar un repertori ampli de vocabulari que li permeti descriure, narrar, instruir, argumentar, explicar...
- Expressar amb precisió matisos subtils de significat.
- Desenvolupar els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats.
- Fer una lectura pública en veu alta.
- Presentar un personatge o un acte públic.
- Impartir una classe i intervenir en un debat o una taula rodona.
- Incorporar en el seu discurs bon part de les expressions col·loquials, locucions, refranys i frases fetes de la llengua.

- Fer servir els neologismes més habituals.
- Usar correctament els mecanismes de derivació i composició propis de la llengua catalana.
- Pronunciar correctament tots els sons catalans, gairebé sense interferències d'altres llengües, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.
- Entonar correctament les frases, amb els matisos necessaris.

b) INTERACCIÓ

En relació amb la comunicació amb altres interlocutors, l'examinand ha de poder:

- Fer ús d'un repertori lèxic ampli que li permeti superar hàbilment deficiències comunicatives.
- Prendre la paraula, respondre rèpliques i formular contrarèpliques.
- Conversar amb flexibilitat i eficàcia i mantenir discussions.
- Participar en un debat, fins i tot en temes complexos.
- Defensar una opinió responent a preguntes i comentaris.
- Fer preguntes i demanar aclariments als altres interlocutors.
- Mantenir negociacions per trobar solucions a una situació conflictiva (multa immerescuda, denúncies, etc.).
- Argumentar i saber explicar-se per exposar temes diversos.
- Instruir sobre temes diversos.
- Entrevistar o ser entrevistat, desenvolupant els punts discutits de manera fluïda.

2.5. Domini pràctic del sistema lingüístic

ORTOGRAFIA

Vocalisme

- Escriptura de les vocals *a/e* i *o/u* en posició àtona en paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica:
 - Paraules que contenen *a/e* i *o/u* a l'interior que sovint són objecte d'interferències d'altres llengües (*efeminat, emparar, sergent, assortiment, engolir, polir...*).
 - Paraules que tenen significat diferent segons si contenen *a* o *e* (*cove/cova, regne/regna, sanador/senador...*).
 - Paraules invariables quant a nombre acabades en *-us* (*fetus, ficus, globus...*).
 - Escriptura de la 1a i la 2a persona del plural de present del subjuntiu dels verbs *poder* i *voler* (*puguem, vulgueu*).
 - Paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*capítol/capitular, cònsol/consular, volcà/vulcanisme...*).

Consonantisme

- Escriptura de les oclusives:
 - Escriptura a final de síl·laba (*agnòstic, cigne, factible, docte, abdicar, abnegat...*).
 - Escriptura a final de paraula: paraules que acaben en *-c*, encara que els derivats presenten *-g* (*ànec, aràbic, llòbrec...*); paraules sense derivats per comparar (*baluard, lleopard, tord...*), i paraules que tenen significat diferent segons si acaben en *t* o en *d* (*bòlit/bòlid, cup/cub, estant/estand...*).
 - Estrangerismes que contenen la grafia *k* (*eureka, Frankfurt, judoka, kamikaze...*) i escriptura de paraules gràficament catalanitzades (*búnquer, còctel, estoc, joquei, màrqueting, rànquing...*).

- Escriptura de les nasals. Domini de les regles avançades de les nasals *n* i *m*:
 - Escriptura d'alguns casos dubtosos (*Istanbul, circumval·lació, triumvirat...*).
 - Escriptura dels grups *-nn-*, *-mn-*, *-mpt-* i *-mpc-* (*cànnabis, òmnibus, redempció, sumptuós...*).

- Escriptura de les fricatives i africades palatals:
 - Terminació *-tjar* a final de paraula (*assetjar, estotjar, enutjar...*).
 - Dígrafs *-tx-*, *-tg-* i *-tj-* a interior de paraula (*bitxo, alatxa, hostatge, oratge, calitja, petja...*).
 - Sufix *-atge* (*arrambatge, aterratge, tonatge...*).

- Escriptura de les fricatives alveolars. Domini de les regles avançades de les alveolars:
 - Essa sorda: escriptura de *s* o *ss* en paraules que solen presentar dubtes (*alcàsser, alferes, barnús...*), i escriptura dels grups *-sc-* (*convalescència, consciència, escèptic...*) i *-xc-* (*excèntric, excel·lent, excepcional...*).
 - Essa sonora: escriptura de *s* o *z* en paraules que solen presentar dubtes (*aranzel, arrasar, asil...*), i paraules acabades en *-si* (singular) (*apocalipsi, elisi, èmfasi...*).

- Escriptura de les laterals. Domini de les regles avançades de la grafia *l·l*:
 - En paraules que comencen per *al·l-* (*al·legar, al·legòric, al·lè...*), *al·lo-* (*al·lòfon, al·loter, al·lomorf...*), *col·l-* (*col·lació, col·lagen, col·liri...*) i *il·l-* (*il·lació, il·luminat, il·lògic...*).
 - En paraules que acaben en *-el·la* (*franel·la, legionel·la...*), *-el·lar* (*cancel·lar, estel·lar, flagel·lar...*), *-il·la* (*axil·la, pupil·la, sibil·la...*) i *-il·lar* (*axil·lar, capil·lar, cavil·lar...*).
 - En paraules amb el prefix *a-* negatiu (*alegal, alògic...*) i verbalitzador (*alentir, alinear...*).
 - En paraules que poden presentar dubtes (*bèl·lic, hel·lènic, pol·lució...*).

- Escriptura de la grafia *h*. Domini de les regles avançades de la *h*:
 - En paraules començades per *hagio-* (*hagiografia...*), *hemato-* (*hematòleg...*), *hendeca-* (*hendecasíl·lab...*), *hepta-* (*heptàgon...*) i *hexa-* (*hexacord...*).

- En paraules que poden presentar dubtes (*haixix, hissar, hèrnia...*).
 - A interior de paraula (*adherir, anhel, vehement...*).
 - En interjeccions (*hala, ehem...*).
 - En paraules que tenen significat diferent segons si contenen *h* o no (*on/hom/ohm, hala/ala, hostatge/ostatge...*).
- Escriptura de les grafies *b* i *v*. Domini de les regles avançades de les grafies *b* i *v*:
 - En paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*calb/calvície, cervell/cerebral/cerebel, llavi/labial...*).
 - En paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques (*biga, bolcar, cavalcar...*).
 - En paraules que tenen significat diferent segons si contenen *b* o *v* (*ban/van, bast/vast, bel/vel...*).
 - Escriptura de la grafia *w*: *darwinià, taiwanès, waterpolo...*

Accentuació i dièresi

- Accentuació de les paraules compostes (*nauticopesquer, historicoartístic, juridicoadministratiu...*).
- Accentuació de paraules que solen presentar dubtes respecte de la posició de la síl·laba tònica (*alfil, timpà, rubèola...*).
- Paraules amb doble possibilitat d'accentuació: *poliedre/poliedre, dòmino/dominó, xófer/xofer...*
- Accentuació diacrítica: *bé, déu, és, mà, més, món, pèl, què, sé, sí, sòl, són, té, ús, vós..* Els plurals i els derivats dels mots amb accent diacrític: *béns, pèls... mans, mons... adeu, contrapel, entresol, subsol...*
- Domini de les regles avançades en l'ús de la dièresi: en verbs acabats en vocal + *-ar* (*creï, suï, incoï...*), en cultismes acabats amb els sufixos *-itat, -itzar* i *-al* (*heroïcitat, arcaïtzar... però laical, trapezoidal...*) i en casos d'estalvi de la dièresi (*pòdium, egoïsta, antiimperialista...*).

Apòstrof i guionet

- Aprofundiment en les regles de l'apostrofació: l'article determinat femení (*la host, la ira, la Haia...*), l'article determinat femení davant mots amb el prefix *a-* negatiu (*l'anormalitat, l'asimetria...*), l'article determinat quan precedeix les sigles i les abreviatures (*l'art., la UIB, l'RD...*), i l'article determinat i la preposició *de* quan precedeixen títols, noms comercials, etc., començats per vocal (*d'El País, d'El Corte Inglés, l'Ada* o *l'ardor...*).
- Aprofundiment en l'escriptura del guionet en les paraules compostes (*pit-roig, adeu-siau, pèl-roig, pèl-ras, qui-sap-lo...*).

MORFOLOGIA I SINTAXI

Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu

- Forma femenina dels adjectius *oblic (obliqua)* i *inic (iniqua)*.
- Noms d'animals que es diferencien per l'adjectiu *mascle* o *femella*.
- Paraules que canvien de significat segons el gènere (*ordre, pudor, coma...*).
- Paraules que sovint són objecte d'interferència d'altres llengües (*afores, allau, esplendor...*).
- *Tot, mig* (invariables) + nom de lloc (*Mig Europa ha patit una onada de fred, L'apagada ha afectat tot Menorca...*); el cas dels topònims amb article (*Mitja Dragonera / La meitat de la Dragonera s'ha cremat... Tot l'Alqueria Blanca / Tota l'Alqueria Blanca s'ha commocionat amb aquell succés...*).
- Plurals en *-s*, encara que es tracti de singulars acabats en vocal tònica (*bisturís, dominós, ximpanzés...*).
- Singulars acabats en *-an* (*caiman, contraban, orangutan...*).
- Plural de substantius monosíl·labs i plans que formen el plural amb una *-s* (*calç/calços, índex/índexs, apèndix/apèndixs...*).
- Paraules invariables acabades en *-us* i *-es* (*fetus, herpes, messies...*).
- Paraules que només tenen forma de plural (*acaballes, exèquies, beceroles...*).

Concordança entre substantiu i adjectiu

- Concordança d'un adjectiu que afecta dos o més substantius de gènere diferent (*accés i sortida adequats, les obligacions i els drets pactats...*).
- Concordança de l'adjectiu que precedeix dos o més substantius de gènere diferent (*alta qualitat i disseny, bona collita i any...*).

Determinants i quantificadors

- Article determinat: absència d'article personal en registres formals (*Jaume I, Pius XII, Angela Merkel...*), formes de l'article en els topònims catalans i catalanitzats (*ses/les Salines, el Toro, el Caire...*), solucions a l'article neutre *lo* (*allò que podem fer, tan viu com és...*), i article + dia de la setmana quan es tracta d'un dia assenyalat o concret (*el Dijous Bo, el Dilluns de Pasqua, El divendres 28 hi ha una reunió...*).
- Possessius: substitució d'un pronom personal tònic per un possessiu darrere locucions prepositives de lloc (*davant meu*), usos de *llur* i *llurs*, i estalvi del possessiu en usos abusius i incorrectes (**estar al seu punt, *va obrir les seves portes...*).
- Numerals: flexió de nombre en els numerals cardinals usats com a substantius (*els vuits em duen sort, he tret dos cincs...*), representació dels numerals amb xifres romanes (*el segle XVI, el papa Benet XVI, la reina Isabel II...*), formes d'ordinals per a usos concrets (*té un dècim de loteria, una octava representa un interval, dos terços de la població hi estan en contra...*), i formes i ús de *doble, triple, quàdruple...*

- Quantitatius: usos de *gens*, *gaire*, *molt* i *massa*, de *un grapat de* i de *gens ni mica de* (*Va comprar un grapat de llibres de vell, No té gens ni mica de gana...*).
- Indefinites: flexió de *qualsevol*; usos de *altra cosa*, *ambdós*, *cadascú*, *en tal*, *en tal i en tal altre*, i *quelcom*, i usos incorrectes de *varis* com a especificatiu indefinit (**Vàries persones s'han queixat del teu tracte*), i de *mateix* com a pronom (**Les parcel·les són legals i es continuaran els treballs d'urbanització de les mateixes*).

Verbs

- Ús dels temps d'indicatiu i de subjuntiu.
- Ús coherent i adequat de la morfologia verbal pròpia dels contextes formals (*presentam*, *creim*, *desitj...*).
- 2a conjugació: verbs acabats en *-ènyer* (*estrènyer*, *constrènyer*, *empènyer...*) i *-ànyer* (*pertànyer*, *plànyer...*).
- Participis acabats en *-lt* (*resolt*, *molt...*), *-st* (*compost...*), *-ós* (*confós...*), *-ès* (*imprès...*), i participis irregulars (*matar* > *mort*, *despertar* > *despert*, *coure* > *cuit/cogut*, *fugir* > *fuit/fugit...*).
- Formes de gerundi (*caure* > *caient*, *creure* > *creient...*).
- Perífrasis verbals: *en / al* + infinitiu, *després que* + verb, *una vegada* + verb, *en haver* + participi compost i *anar a* + infinitiu (en un context de passat).
- Ús del participi (*Acabat el concert, els músics foren felicitats*). No concordança del participi amb el CN (*N'he vist la primera part i no m'ha agradat gaire*).
- Ús del gerundi amb valor condicional (*Estudiant de valent arribaràs molt enfora*).
- Concordança subjecte-verb en noms col·lectius (*El grup tenia moltes ganes de fer un projecte. Tanmateix, no reberen finançament / El grup tenien moltes ganes de fer un projecte. Tanmateix, no rebé finançament; La parella del quart són molt divertits / La parella del quart és molt divertida*).
- Forma passiva del verb: *ser* + participi + *per* + CA (*L'esfondrament de l'edifici ha estat produït per la pluja*). Passiva pronominal: *S'ha demanat un canvi en la política legislativa del Govern*.

Pronoms personals tòpics i febles

- Ús del pronom *mi* precedit de les preposicions *contra*, *fins a*, *cap a*, *sense*, *envers* i *entre*.
- Valor possessiu de *en* (*Va aprovar-ne l'estructura*).
- Aprofundiment en les combinacions pronominals.
- Pleonasmes.
- Ús de la forma plena del pronom *se* davant els verbs començats per *s* (*se saluden*, *se celebra*, *se cita...*).
- Concordança del participi amb el pronom de CD que el precedeix (*Les he vistes molt concentrades*).

Pronoms relatius

- Formes i ús del pronom relatiu invariable *què* (*La claredat amb què s'expressa és admirable*) i del neutre *la qual cosa* i *cosa que* (*Ha guanyat el partit tot i estar lesionada, la qual cosa / cosa que té molt de mèrit*).
- Formes i ús dels pronoms relatius amb valor possessiu (*L'hotel Benissa, el director del qual va ser acusat de desfalç, ha fet fallida*).
- Forma correcta (prep.) + art. + *que* (*El viatge d'aquest estiu i el que preparam per a l'any que ve em fan molt il·lusió, *El cotxe amb el que he vingut no és meu*).
- Pleonasmes (*L'entitat bancària concedí deu microcrèdits, dels quals n'ha recuperat sis íntegrament / *El despatx en què hi han col·locat la taula de reunions és massa petit*).
- Oracions de relatiu substantives (*Els qui hagin fet el pagament abans de l'1 d'agost rebran la tramesa abans de la darrera setmana del mes / He hagut de traduir-li el que deia aquell rètol*).

Preposicions

- Ús de la preposició *a* en els casos següents: *a/Ø* + CD (*tothom, ningú, algú, altri, qui, el qual*), *res / alguna cosa / quelcom* + *a* + infinitiu (*res a fer, alguna cosa a dir...*), en expressions de reciprocitat (*S'estimaven l'un a l'altra*) i en la locució preposicional *al cap de* (*Al cap de cinc minuts va tornar a fer la mateixa pregunta, *Als cinc minuts...*).
- Ús de la preposició *en*: per indicar moviment (*en + un/algun/aquest*) i lloc on succeeix una cosa (*en* sentit figurat), i en expressions temporals amb matís duratiu. Expressions amb la preposició *amb* (*anar amb compte, veure-s'hi amb cor*). Ús de la preposició *de* en sentit partitiu, seguida de noms anticipats i duplicats a través del pronom *en*, i en expressions amb la preposició *de* (*cosit de, diferent de, escapar de...*).
- Aprofundiment en l'ús de les preposicions *per* i *per a*, i *com* i *com a*.
- Verbs que regeixen preposició: *a, en, de* i *amb* (*atribuir a, participar en, abstenir-se de, comptar amb...*).
- Ús de preposicions tòniques i compostes, i de locucions prepositives: de temps (*devers*), de lloc (*rere, a l'entorn de, a la vora de, pels volts de, al capdavant de, al capdamunt de...*), de finalitat (*a fi de, per tal de...*) i altres (*a força de, amb vista a, en vista de, quant a...*).

Conjuncions

- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: distributives (*ara... ara, no solament... sinó també que, així mateix, d'altra banda...*), adversatives (*i tanmateix, (això) no obstant / no obstant (això), malgrat tot, de tota manera...*), consecutives (*de manera que*) i continuatives (*encara, encara més, fins i tot, així mateix, d'altra banda, ni tal sols*).
- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de subordinació: condicionals (*mentre, només que, posat que, si de cas, sols que, llevat que, tret que, fora que, si no és que*), comparatives (*com més... més, com menys... menys*), consecutives (*de manera que*), concessives (*per bé que, per... que..., si bé*), temporals (*així que,*

d'ençà que, tan aviat com, de seguida que), modals (*segons que*), causals (*atès que, donat que*) i finals (*a fi que, per tal que*).

Adverbis

- Ús dels adverbis i les locucions adverbials següents: per expressar temps (*a hores d'ara, al/el més aviat possible, d'aleshores ençà...*), lloc (*arreu / a tot arreu / per tot arreu, enlaira, a la meitat*), manera (*expres, per força, arran, a bastament...*), quantitat (*sols, solament, de més a més, amb prou feines...*), afirmació (*ben segur, per descomptat, sens dubte...*) i dubte (*per ventura, si de cas, qui sap...*).

Abreviacions

- Ús correcte d'abreviatures, símbols i sigles d'ús general.
- Escriptura en lletres o en xifres dels nombres relatiu a magnituds i quantitats, segons el context.

Usos de majúscules i minúscules

- Usos de majúscules i minúscules en noms d'entitats, empreses i institucions, en noms propis (sobrenoms i noms artístics) i en noms de grups artístics.

Puntuació

- Ús de signes gràfics: els claudàtors (per indicar omisió de part del text en una citació textual), el guió curt (per indicar dependència sintàctica) i el guió llarg (comentaris del narrador a intervencions directes del personatge en texts literaris i transcripcions). Espais en blanc posteriors i anteriors als signes de puntuació.
- Puntuació sintàctica:
 - Coma: per indicar que un element de l'oració s'ha traslladat del seu lloc habitual (*A n'Albert, el veig molt tranquil*), per indicar que s'ha elidit un verb (*En Pere se'n va comprar dues, i na Isabel, tres*) i en enunciats amb dues o més conjuncions *i* (*El president i la secretària presentaren la proposta, i els vocals l'estudiaren detalladament*).
 - Puntuació dels fragments que inclouen locucions del tipus *ara bé, doncs bé*, etc., i en explicacions (*Els resultats no han estat gaire positius; ara bé, estam molt contents de la feina feta*).
 - Punts suspensius: en enunciats incomplets i en suspens (reproducció de citació, sentència, refrany...).